

УДК 347.78.034

Федосєєв О. – група 345

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ПРОБЛЕМА СТИЛІСТИЧНОГО АСПЕКТУ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ

Науковий керівник: викладач Івахненко М.М.

Художній переклад є особливим способом міжкультурної комунікації, в основі якого лежить певна система вербальних форм, що несуть в собі значення, виражені засобами однієї мови (мови оригіналу) та перекодовані в іншу (мову перекладу) шляхом різноманітних трансформацій, які відбуваються на всіх рівнях залучених мовних систем. При перекладі творів з англійської мови українською виникають проблеми, пов'язані саме з розходженнями у всіх структурних аспектах обох мов. Практична діяльність перекладача пов'язана також зі стилістичними проблемами. Йдеться про ті випадки, коли свідомо використовуються виражальні засоби, щоб зробити текст образним і яскравим, домогтися значного емоційного впливу на читача. Цієї мети можна досягти, вживаючи лексичні образні засоби й стилістичні прийоми, а також шляхом особливого поєднання фраз чи речень.

Всі жанрові різновиди художньої літератури характеризуються емоційністю, експресивністю, естетичною вмотивованістю мовних засобів, образністю. В наш час лінгвісти приділяють велику увагу саме ролі емоційно-оцінювальної лексики в структурі художнього твору. Головна мета використання письменником емоційних слів полягає в тому, щоб дати вже готову інтерпретацію і, таким чином позбавити читачів можливості робити самостійні висновки. Досвідчений перекладач користується різними способами передачі деяких стилістичних прийомів, використаних в оригіналі для того, щоб надати тексту більшу яскравість і виразність. У перекладача є наступний вибір: або спробувати скопіювати прийом оригіналу, або, якщо це неможливо, створити в перекладі власний стилістичний засіб, що має аналогічний емоційний ефект, тобто використати принцип стилістичної компенсації. Для перекладача важлива не стільки форма, скільки функція стилістичного прийому в тексті. Це означає певну свободу дій: граматичні засоби виразності можна передавати лексичними і навпаки; вилучивши неперекладне українською мовою стилістичні явище, перекладач поверне «борг» тексту, створивши в іншому місці тексту – там, де це найзручніше, – інший образ, але схожої стилістичної спрямованості.

Переклад стилістичних прийомів, що несуть образний заряд твору, часто викликає труднощі у перекладачів через національні особливості стилістичних систем різних мов. Усі лінгвісти підкреслюють необхідність збереження образу оригіналу в перекладі, справедливо вважаючи, що, перш за все, перекладач повинен прагнути відтворити функцію прийому, а не сам прийом.

Отже, стилістичний аспект перекладу необхідний перекладачеві, без нього не могло і не може бути вдалого перекладу. Саме стилістичний аспект мови несе на собі відповідальність не тільки за переклад з мови оригіналу мовою перекладу, але й за майстерність перекладача. Адже від того, яким чином перекладачеві вдалося передати значення стилістичних одиниць, і залежить переклад оригіналу. У своєму розумінні тексту оригіналу перекладач прагне «покращити» авторський текст, удаючись до різних прийомів, але це не завжди спрацьовує. Однією з багатьох причин є особливість початкового слововживання. Іншою причиною, що викликає труднощі у перекладача, є національні особливості стилістичних систем різних мов.